

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 19 Μαρτίου 1951 (Π.Ο.Η.)
"Ετος Δ'. Αριθ 100—Τιμή Φύλλον Δρχ. 1000

Γραφεία: 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σταύρος Καραμήτσος
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

'Εξάμηνος δραχ. 10.000—'Ετησία δραχ. 20.000
'Εξωτερικοῦ: 'Εξάμ. δολ. 3.—'Ετησία δολ. 6

ΑΠΟΡΘΗΤΟΝ ΟΧΥΡΟΝ

Ὁ ἀγὼν καθ' ἐκάστην διεξάγεται σκληρότερον. Οἱ ἀντίπαλοί μας χρησιμοποιοῦν τὰ πάντα. Ἡ συκοφαντία, τὸ ψεῦδος, ἡ περιφρόνησις καὶ τέλος αὐτὴ ἡ ὤμη καὶ βάρβαρος βία ἀποτελοῦν τὰ συνήθη ὅπλα τῶν. Ἐάν εἰς αὐτὰ προσθέσωμεν τὴν ὀλικὴν δύναμιν τῶν ἀντιπάλων μας, τὴν κοινωνικὴν τους κατάστασιν καὶ πρὸ παντὸς τὴν συμμαχίαν μὴδς ἀβούλου καὶ ἀστέργου Κυβερνήσεως, ἀσφαλῶς ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι ὁ διεξαγόμενος ἀγὼν εἶναι ἀπολύτως ἄνισος. Διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν μίαν παραστατικωτέραν ἑκφράσιν οἱ μὲν ἀντίπαλοί μας χρησιμοποιοῦν ὅλα τὰ σύγχρονα στρατηγικά μέσα, ἀεροπορίαν, βαρὺ πυροβολικόν, ὅλμους καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνῶ ἡμεῖς μαχόμεθα μὲ τὸ καρποφύλι τοῦ 1821!

Καὶ ἐν τούτοις, (ποῖος θὰ τὸ ἤλπιζε;) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος εἶναι ἀπολύτως ἀντίθετον ἀπὸ τὰς προσδοκίας τῶν ἐπιτεθέντων. Συνέλαβον καὶ ἐξώρισαν εἰς ἀπόκριμνον καὶ πανύψηλον ὄρος τῆς Μυτιλήνης τὸν πάλλευκον ἡγέτην μας. Ἀπεσχημάτισαν καὶ ἐκακοποίησαν κατὰ τὸν βαναυσότερον τρόπον τοὺς κληρικούς μας. Ἐκλείσαν κατὰ τὸν μανιακώτερον τρόπον τοὺς ναοὺς μας. Ποῖον ὅμως ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα;

Μήπως παρέσυραν τὸν κύριον ὄγκον τῆς δυνάμεώς μας; Μήπως ἠρίθμηναν μεταξὺ τῶν ἐκκλησιασμάτων τῶν τοὺς χριστιανούς μας; Μήπως κατέκτησαν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν συνειδήσιν τῶν παλαιοημερολογητῶν; Τὰ γε γονότα βοοῦν χιλιάκις Ο Χ Ι. Ὁ λαὸς μας μάχεται τὴν μάχην τῆς πίστεως. Συγκεντροῦνται χιλιάδες εἰς ἓν σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν καὶ διαλύονται βιαίως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Καὶ ἐνῶ θὰ ἀνέμενε κανεὶς νὰ τρομοκρατηθοῦν τὰ χριστοφόρα αὐτὰ πλήθη, αἴφνης τὰ συναντᾷ καὶ πάλιν μαχητικώτερα εἰς ἄλλο σημεῖον! Πλα-

τεία Συντάγματος, Ἀνάκτορον, Ἀρειος Πάγος, Ἅγιος Ἰωάννης Λεμονᾶς, Ἅγιος Μηνᾶς Ἀμφιάλης, ἀποτελοῦν κεφάλαια Δόξης καὶ Θριάμβου εἰς τὴν Νεωτέραν Ἱστορίαν τοῦ ἀγῶνος μας!

Τι ἐπέτυχον λοιπὸν οἱ διώκται μας; ΤΙΠΟΤΕ. Ἀλλὰ μήπως κατάρθωσαν νὰ κερδίσουν τοῦλάχιστον τὴν κοινὴν γνώμην; Ἐδῶ ἐσημείωσαν παταγώδη ἀποτυχίαν!!! Οἱ ἐκλεκτότεροι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου ἦσαν τὰς στήλας τῶν διὰ τὸ Δίκαιόν μας καὶ τὴν Ἀλήθειαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος ἐπῆρε τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν, ἀγωνιζόμενος, καταγγέλων τὴν ἀστοχίαν τῶν βαρβάρων καὶ ἀνελευθέρων μέτρων τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ τὸ δίκαιόν μας ἀνεγνωρίσθη καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Πατρίδος μας! Ἑλληγνόφωνοι καὶ ξενόφωνοι Ἐφημερίδες διεκήρυξαν ὅτι τὸ Παλαιοημερολογητικὸν ἀπέδειξε ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει Ἐλευθερία. Τὸ «Φιγκαρό» τῶν Παρισίων. Ἡ «Ἀτλαντὶς» καὶ ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Νέας Ὑόρκης, δημοσιεύουν δριμύτατα ἄρθρα ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως!

Τέλος καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κόλπους τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἠκούσθη βαρυσήμαντον «κατηγορώ» καὶ δὴ ἀπὸ ἀνδρα τῆς περιωπῆς καὶ τοῦ κύρους τοῦ ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτου! Ποῖος δὲν ἐμελέτησε τὸ περίφημον ἄρθρον τοῦ «Ποῦ θρησκευτικὴ Ἐλευθερία;» καὶ δὲν ἠσθάνθη σεισμικὰς δονήσεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς; Ποῖον λοιπὸν ὑπῆρξεν τὸ κέρδος τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας; Νὰ καταπέσῃ εἰς τὴν συνειδήσιν τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς παγκοσμίου Συνειδήσεως!!!

Καὶ ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν διότι ἡ Ὁρθόδο-

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Γ. Ο. Χ.

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ εὐλαβεστάτους Πρεσβυτέρους καὶ τοὺς εὐσεβεῖς Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς τῆς Ἀγωνιζομένης Ἀγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, παρ' ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Στῶμεν καλῶς

Μὲ τὸ Ἀρχαγγελικὸν ἀπόφθεγμα χαιρετίζομεν ὑμᾶς κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ταύτην στιγμήν, καθ' ἣν ὑφιστάμεθα πάντες, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τὴν πλέον σκληρὰν δοκιμασίαν χάριν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

Σπουδαῖον καὶ σκληρὸν εἶναι τὸ νῦν στερούμεθα, κατ' αὐτὰς τὰς ἐξιλαστήριους καὶ ἁγίας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς Μεταλήψεως καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ ἀντιδώρου. Ἀλλὰ θαρροῦμεν καὶ ὑπομένομεν ἱστάμενοι καλῶς ἀφοῦ, ὥς λέγει ἡ Ἱστορία διὰ μέσου τῶν αἰώνων πολλοὶ πρὸ ἡμῶν ἀγωνισθέντες ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, ἐστερήθησαν οὐχὶ μόνον τῆς ἱερᾶς πανδαισίας τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν, τῆς Θείας Μεταλήψεως καὶ τῶν λοιπῶν ἁγιαστικῶν δώρων, ἀλλὰ «**ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἐτυμpanίσθησαν, κατὰ τὸν Θεῖον Παῦλον, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονες ἀναστάσεως τύχωσιν**» ἕτεροι δὲ **ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλιθάσθησαν, ἐπείρασθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον** περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν ὑστερούμε-

ρος Συνειδήσις τοῦ φιλελευθέρου λαοῦ μας, εἶναι ἀπόρρητον ὀχυρόν.

Ἡ διαπίστωσις αὐτῇ μᾶς γεννᾷ βασίμους ἐλπίδας Νίκης καὶ θριάμβου. Ἡ νίκη αὐτὴ δὲν θὰ εἶναι συνέπεια τῶν ἱκανοτήτων μας, ἀλλὰ καρπὸς τῶν μεγαλειωδῶν ἰδανικῶν τῆς Ὁρθοδόξας καὶ Ἐλευθερίας. Τιμὴ εἰς ὅσους ἀγωνίζονται χάριν τῶν ἰδανικῶν αὐτῶν!

Ναὶ τίποτε δὲν θὰ κάμψῃ τὴν ἀντιστάσιν μας. Καὶ τὸ κλεισιμον τῶν γραφείων, καὶ ἡ σὺλληψις καὶ δίωξις τῶν παραγόντων, δὲν θὰ ὠφελήσουν τοὺς διώκτας μας καὶ δὲν θὰ ἐκπορθήσουν τὸ ὀχυρόν. Δὲν θὰ τὸ ἐκπορθήσουν διότι τὸ ὀχυρόν αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς τὴν συνειδήσιν μας· καὶ ἡ συνειδήσις αὐτὴ εἶναι ἀκατάβλητος...

Ὅταν κάποτε ὁ Στρατὸς τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας καταπαύσῃ τὸν ἀγῶνα καὶ ἐορτάσῃ τὴν Νίκην, ἴσως εὐρεθῇ ἀριθμητικῶς ὀλιγώτερος. Εἶναι φυσικόν. Ποτὲ ἕνα στράτευμα δὲν ἐπιστρέφει ὅσον ἀνεχώρησεν. Ἄλλοι θὰ ἔχουν πέσει εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς. Ἄλλοι θὰ ἔχουν τραυματισθῇ καὶ ἄλλοι ἴσως ἔχουν λιποτακτήσει. Τιμὴ εἰς τοὺς πρώτους· αἰσχύνῃ εἰς τοὺς τελευταίους. Δὲν μᾶς τρομάζει. Ἐκεῖνο, ποῦ μᾶς ἐνθουσιάζει καὶ μᾶς μεθάει ἀπὸ μαχητικὸ μένος εἶναι ἡ διαπίστωσις ὅτι κατέχωμεν ἕνα ἀπόρρητον ὀχυρόν.

νοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος: ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς θηφαῖς τῆς γῆς».

Εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἔτη παρήλθον ἀφ' οὗτου ἤρχισεν ὁ σκληρὸς οὗτος πόλεμος ἐναντίον τῆς ἀληθείας. Μακρὸν τὸ διάστημα τοῦτο, οὐχὶ ὁμως περισσότερον τοῦ μακροτάτου διαστήματος, τὸ ὁποῖον διήνυσαν οἱ Τρισένδοξοι καὶ εὐλογημένοι Πατέρες ἡμῶν οἱ ἀγωνισθέντες σκληρότατα ἐναντίον τῶν εἰκονομαχῶν.

Ἐκατὸν εἴκοσι πέντε ἔτη ἡγωνίσθησαν οἱ Τρισόβλιοι ἀγωνισταὶ τῆς πίστεως καὶ Ἀγιώτατοι Πατέρες, διωκόμενοι, κακουχούμενοι, φυλακιζόμενοι, φονευόμενοι καὶ ἐν ἐξορίαις ἀποθνήσκοντες. Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Μοναχοί, Μοναχαὶ καὶ λαϊκοὶ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ὑπὲρ ὧν προσηχύθησαν τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναφωνήσαντα ἐκ βαθυτάτης ψυχῆς καὶ καρδίας «**Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη**».

Στῶμεν καλῶς, βέβαιοι ὄντες ὅτι πάσχομεν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὅστις ἀοράτως παρίσταται εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς καὶ συμπληρῶν πᾶν ὅ,τι τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀλλοπροσύνῃ τῶν διωκτῶν ἡμῶν στερεῖ ἀπὸ ἡμᾶς. Ὁ Χριστὸς μεθ' ἡμῶν ἐστὶ προσφέρων εἰς ἡμᾶς τὸν ἁγιασμόν, τὴν εὐλογίαν τὴν καθαρσιν.

Στῶμεν καλῶς, μιμούμενοι τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, οἵτινες ἔπесον ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

Ἡκούσατε πόσον εὐγλώττως καὶ περιτρώως κηρύσσουσι καὶ διαδηλώνουν τὰ ἅγια αἰσθήματα ὑφ' ὧν ἐνεπνέοντο οἱ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, τοὺς ὁποίους πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐώρτασεν ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία. «**Δοιμὸς ὁ χειμῶν, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος**» ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις... Μὴ ὑποπτήξωμεν ὡρὰν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γένναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καφθῆτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ρυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον».

Στῶμεν καλῶς μιμούμενοι οὐχὶ τὸν φιλοψυχῆσαντα ἐκ τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων, ἀλλὰ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ τῷ ψύχει θυσιάσθέντας τριάκοντα ἐννέα καὶ τὸν φυλάσσοντα αὐτοὺς στρατιώτην, ὅστις εὐθὺς μετὰ τῶν Ἀγίων, ἀπὸ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν καὶ τὸν φωτεινὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἐδέξατο.

Στῶμεν καλῶς, ἅπαντες κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ μέχοις ἐσχάτων, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Οὗ ἡ δόξα καὶ τὸ Κράτος εἴη εὐλογημένον, τὸ δὲ ἅλειρον Αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἡ Χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Γ.Ο.Χ.

Διὰ τὸν ἐξορίστον Πρόεδρον

† ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Τὰ Μέλη

† ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† ὁ Διανλείας ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Μετά τὴν κυκλοφορίαν τῆς γνωστῆς ποιμαντορικῆς ἐγκυκλίου, ἐκ μέρους τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, τὸ γραφειὸν τύπου τῆς ὁργανώσεώς μας, ἐξέδωκε τὴν κατωτέρω ἀπάντησιν, σταλείσαν εἰς ὅλας τὰς προείντας Ἀθηναϊκὰς ἡμερίδας, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ «Ἐμπρός» καὶ ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» τὴν ἐδημοσίευσαν ὁλόκληρον.

«Ἀνεγνώσαμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος τὴν ποιμαντορικὴν Ἐγκύκλιον τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ὁμολογουμένως διακρίνει ἀνώτερον πνεῦμα. Ἀνυπόμθετα ὁμῶς διότι κυκλοφορεῖ κατόπιν ἐφορτῆς καὶ μετὰ τὴν ἐπικράτησιν μίᾳς ἀγρίας καὶ βαρβάρου καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπεδίωξαν καὶ ἐδημιόργησαν οἱ ὑπογράφοντες τὴν ἐγκύκλιον κληρικοὶ ἄνδρες.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς σθεμεῖαν ἀπήχησιν θὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ Χρ. στεπωμένου πληρώματος, τὸ ὁποῖον μοιραῖως διερωτᾶται: Διὰ τί νὰ προηγηθῶν τὰ βίαια μέτρα; Διὰ τί νὰ ἐξορισθῇ γέρον Ἀρχιερεὺς; Διὰ τί νὰ διαπομπευθῶν λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου; Διὰ τί νὰ κλείσωσι ναοί; Εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἀσφαλῶς δὲν ἀπαντᾷ ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία διαγγέλουσα ὅτι ἀκολουθοῦσα καὶ ἐν προκειμένῳ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου τὰ διδάγματα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τὴν Ἱερὰν αὐτῆς παράδοσιν, προσεπάθησεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅπως δι' ἥτίας καὶ στοργικῆς μεταχειρίσεως τῶν οὕτω πλανωμένων τέκνων τῆς, ἐπαναφέρῃ τὴν ἐνότητά καὶ τὴν εἰρήνην εἰς τὸ ποίμνιον αὐτῆς». Ἐπομένως αὐτὰ ταῦτα τὰ λυπηρὰ γεγονότα διαψεύδουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀποδεικνύουν δι' ἡ πρᾶξις τῆς, πρᾶξις βάρβαρος καὶ ἀντιχριστιανικῆς, πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τὴν πλατωνικὴν καὶ φιλολογικῶς ἀρίστην ἔκφρασίν τῆς.

Ἀποφεύγομεν νὰ ἀναπτύξωμεν καὶ πάλιν τὰς ἀποφύσεις μας ὡς γνωστὰς πλέον εἰς τὸ Πανελλήνιον. Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς νὰ προηγηθῶν τὴν προκλητικότητά τοῦ πειρασμοῦ, ἀναγινώσκοντες τὴν Ἐγκύκλιον καὶ γνωρίζοντες τὰ βαθύτερα ἐλάττωμα τῆς ἐνεργείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κύκλων τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Γνωρίζουν οἱ ὑπογράφοντες Ἀρχιερεῖς ὅτι ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας διεσπάρθη ἀπὸ τὴν ἀντικανονικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου; καὶ ἡ ὄχι; (Τοὺς παραπέμπομεν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὰ ἔτη 1919 καὶ 1923 ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν γνωμάτευσιν τῆς ὑπὸ τὸν Ἀειμνήστον Χρυσόστομον Παπαδόπουλον Ἐπιτροπῆς τοῦ 1923).

Γνωρίζουν οἱ ὑπογράφοντες Ἀρχιερεῖς ὅτι «αἱ μακαὶ καὶ ἐπίπονοι» προσπάθειαι ἦτο μία διήμερος ἐπαφὴ ὑπὸ τὸ κράτος αὐστηρᾶς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρῆσεως καὶ ὑπὸ συνθίκας ἀγρίου διωγμοῦ καθ' ὅς ἐξεδιώκοντο βιαίως ἐκ τῶν Ναῶν οἱ Χριστιανοί, συνελαμβάνοντο οἱ Ἱερεῖς καὶ διεπομπεύοντο; Ναι ἡ ὄχι;

Γνωρίζουν οἱ ὑπογράφοντες Ἀρχιερεῖς ὅτι καὶ ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Βερμβέτσου, ἀνεγνωρίσθη ἐκ μέρους μας πλήρως ἡ ἀνάγκη τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος καὶ ἐξετιμῆθησαν δεόντως οἱ ἐθνικοὶ λόγοι, οἱ ἀπαιτοῦντες τὴν λύσιν αὐτὴν πλην ὁμῶς δὲν ἐδόθη ἡ ψυχολογικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀναγκαία πίστωση χρόνου; Ναι ἡ ὄχι;

Ἐπομένως ἐξ ἥς ἐποία ὑπῆρξεν ἡ ἐπέμβασις τῶν λαϊκῶν κύκλων ἐξ ἧς ἐπαταιώθη ἡ λύσις; Παρακαλοῦμεν τοὺς σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας νὰ τὴν προσδιορίσουν σαφῶς καὶ συγκεκριμένως.

Γνωρίζουν οἱ ὑπογράφοντες Ἀρχιερεῖς ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Μακαριώτατος κ. Σπυρίδων ἀνεγνώρισεν τὴν ἀνάγκη τῆς χρονικῆς πιστώσεως πλην ὁμῶς ὁμολόγησεν ὅτι σὺν ἀντιμέτωγόν τινι ἀντίδρασιν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Συνόδου;

Εἶναι ἀνιστόρητος ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ὑπογραφάντων Ἀρχιερέων καθ' ὃν θρησκευτικαὶ ἔριδες ἐν τῷ Βυζαντίῳ διέσπασαν τὴν Κρατικὴν καὶ Ἐθνικὴν Ἐνότητα. Βαθυτέρα μελέτη τῆς ἱστορίας ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀστοργος μεταχειρίσις ἐκ μέρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων καὶ ἀψυχολόγητος παρέμβασις τῶν κυβερνήσεων ἐκαλλιέργησεν τὴν διάσπασιν καὶ μετέτρεψεν τὰς θρησκευτικὰς ἔριδας εἰς ὀξυτάτους φυλετικούς ἀνταγωνισμούς. Ἄλλωστε

ἡ φύσις τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς πρωτοεῖς φοιτητὰς τῆς ἱστορίας, ὡς Μωσαϊκὸν Λαὸν καὶ Ἐθνοτήτων εὐκόλως διασπομένων. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀγάπη καὶ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς δύνανται νὰ συνυπάρχουν ὁλόκληροι ἀπόψεις ἀντίθεται. Ἱστορικὸν παράδειγμα ἡ διδασκαλία τῶν Δυτικῶν ΦΙΛΙΟΚΒΕ ἡ κυρία αἰτία τῆς διαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπῆρχεν αἰῶνας ὁλοκληρὸς πρὸ τοῦ σχίσματος, ἀκριβῶς διότι ὑπῆρχον συνθῆκαι ἀγάπης καὶ καλωσύνης.

Εἶναι ὁμολογουμένως ἀχαρακτήριστοι οἱ ὑπαινιγμοὶ τῶν ὑπογραφόντων Ἀρχιερέων ὅτι διὰ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου ἐνισχύεται ἡ προπαγάνδα τῶν χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος ἐπειδὴ «τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἰσχύει καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τὰς χώρας τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος».

Ἐπ' αὐτῶν ἀπαντῶμεν: Καὶ ἄλλα κοινὰ σημεῖα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Σλαβῶν ὑπάρχουν. Κοινὸς ρυθμὸς, κοινὰ τυπικὰ διατάξεις, κοινὴ ἐμφάνις κληρικῶν κλπ. Κατὰ τὴν λογικὴν λοιπὸν τῶν ὑπογραφόντων Ἀρχιερέων θὰ ἔπρεπε ἐφ' ὅλων αὐτῶν τῶν κοινῶν νὰ ἀποστῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ νὰ ἀνατρέψῃ αἰωνόβιους θεσμοὺς καὶ διατάξεις, ἀπλοῦστα διὰ νὰ διαφέρῃ Ἐκκλησιαστικῶς ἀπὸ τὰς Σλαβικὰς Ἐκκλησίας.

Ἄλλωστε οἱ κύκλοι τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν ἐρωτοτροποῦν μὲ τὰς Σλαβικὰς Ἐκκλησίας, ἀποστείλαντες εἰς Μόσχαν τὸν τότε Ἀρχιμανδρίτην κ. Δαμασκηνὸν Χατζόπουλον, μετὰ τινῶν ἄλλων καὶ καλέσαντες ἀντιπροσώπους τῶν Σλαβικῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τὰς ἐφορτὰς τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ἀποφεύγομεν ν' ἀπαγγέλωμεν εἰς τοὺς ὑπογράφοντας Ἀρχιερεῖς εἰς τὰ περὶ Κερατέας γραφόμενα διότι ταῦτα κατέστησαν κοινοτοπία ἀπλὴ καὶ ἀνουσία εἰς ὅσους στεροῦνται σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων. Ἄλλωστε ὡς ἐκκαθαρίσουν τὰς ἰδικὰς τῶν Κερατέας αἱ ὁποῖαι βρῶθουν καὶ διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἀδιάσειστα καὶ συντριπτικὰ στοιχεῖα καὶ μετὰ ὅς ἀσχοληθῶν μὲ τὴν μοναδικὴν Κερατέαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀχολεῖται ἡδὴ ἡ δικαιοσύνη. Προχείρως ὑπενθυμίζομεν τὰ ἀποδεικνύοντα σκάνδαλα τοῦ Ἡγουμένου Ἀετίου τῆς Μονῆς Βαρνοκόβης.

Ἐν τέλει ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν φιλελεύθερον Ἑλληνικὸν Λαὸν διαβεβαιούντες αὐτόν ὅτι ἀγωνιζόμεθα διὰ τὰ ἐξῆς ὑπέρτατα ἰδανικά.

Τὴν ἐνότητα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κοί τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Ἐπ' αὐτῶν δὲν μᾶς ἀπαντᾷ ἡ ἐγκύκλις. Ὡς μέτρα δὲ διὰ τὴν λύσιν τοῦ προκείμενου, τῇ ἀστοχίᾳ τῶν ἀρμοδίων ζητήματος προτείνομεν:

- 1) Ἀσιν τῶν ἀνελευθέρων καὶ τυραννικῶν μέτρων
- 2) Σύγκλησιν μίᾳς μεγάλης τοπικῆς Συνόδου τῶν Ἑλληνοφόνων Ἐκκλησιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκληθῇ Πανορθόδοξος τοιαύτη, διὰ νὰ λύσῃ αὐθεντικὰ τὸ ζήτημα.
- 3) Δεχόμεθα καὶ προσωρινὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγάπης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς κατοχυρώσεως, τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Τὸ σύνθημά μας τὸ ὁποῖον ἀναφέρομεν ὡς κατακλείδα, εἶναι: Χριστιανικὴ ζωὴ ἀγάπης ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς πολυποθῆτου ἐλευθερίας.

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν κ. Σταθρον Καρμῆτσον Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντής: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Χαράλαμπος Ἰωσηφίδης
Πανόρμου 22.—Περιστέρη

Γεγονότα καί Κρίσεις

ΝΕΟΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΙ

Μετά συγκινήσεως διαβλέπομεν ὅτι ὁ ζήλος δὲν κατεχώθη ἀπὸ τὴν τέφραν τοῦ Ὀλισμοῦ καὶ τῆς ἀδιαφορίας. Οὕτω μόλις ἐδόθη ἀφορμή, μόλις ἐθίγησαν τὰ ὠραιότερα ἰδανικά τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐπανεστάτησε τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα καὶ ἐξεδηλώθη ὁ φλογερὸς ζήλος. Ἐνδεκα (11) ἀδελφοὶ συνελήφθησαν κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διαμαρτυρίας εἰς τὸν ὑπουργόν· ἄλλοι δὲ ἕξ (6) κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς συνελήφθησαν εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον. Ἀπαντες κατεδικάσθησαν καὶ ἔλαβον τὸν Στέφανον τοῦ Ὁμολογητοῦ. Εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου διότι ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς δὲν ὑποχωρεῖ πρὸ οὐδενός.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

Οἱ νεώτεροι ἤκουον συνήθως μὲ θαυμασμόν καὶ ἐκπληξιν τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν πρώτων εὐσεβῶν Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὴν ἡμερολογιακὴν μεταρρυθμίαν ἔτη συνήρχοντο εἰς τὰ διάφορα ἐξωκκλησια καὶ ἐτέλουν τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα. Τὰς ἱερὰς αὐτὰς συνάξεις διέλυνον συνήθως αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ὁ δὲ ἱερεὺς δσάνης ἀπέφευγε τὴν σύλληψίν του, διεσώζετο καὶ μετέβαινε εἰς τὴν οἰκίαν του κατὰ τρόπον περιπετειώδη. Πλήρεις μεγαλείου καὶ αὐταρνήσεως σελίδες!

Ἰδοὺ ὁμως διὰ τὴν ἱστορίαν ἐπαναλαμβάνεται. Οὕτω τελοῦνται ἱερὰι συνάξεις εἰς μεμαρτυρημένα σημεῖα, ὅπου τὰ μὲ μυστρία ἐπιφυλάξεις συνερχόμενα πλήθη ἀκροῶνται τὴν Ἱερὰν Λειτουργίαν ἀπὸ τὸν ἥρωα Ἱερέα, ὁ ὅποιος διακινδυνεύον τὴν ἀσφάλειάν του, ἐξυπηρετῇ μὴ πραγματικὴν αὐτοθυσίαν τοῖς Χριστιανοῖς. Τοιαῦτα δὲ συνάξεις ἐγένοντο εἰς πολλὰ σημεία τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν (εἰς Ἀρειὸν Πάγον) διελύθη βιαιότατα ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν.

Καὶ μετὰ φρονοῦν οἱ ἀντίπαλοί μας ὅτι θὰ καταβάλλουν μίαν τοιαύτην ἀντίστασιν. Πόσον πλανῶνται!

ΙΕΡΕΙΣ ΗΡΩΕΣ

Ἡ φύσις τοῦ ἁγῶνος ἀπαιτεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθελουσίας. Τὴν ἀρχὴν αὐτὴν πραγματοποιοῦν μεγαλειώδως μερικοὶ ἱερεῖς μας οἱ ὅποιοι ἐκτίθενται εἰς τοὺς κινδύνους τῶν περιπετειῶν μιᾶς συλλήψεως διὰ τὴν ἐξυπηρετήσουν τοὺς χριστιανούς. Ἀξίζει νὰ γίνῃ μνεία τῶν ἡρώων αὐτῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ἡ Ἐκκλησία θὰ τιμῇ ἐν καιρῷ, ὡς πραγματοποιήσαντας τὴν Ἐντολὴν τοῦ Σωτῆρος! «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Εἶναι οἱ αὐτοὶ οἱ ἱερομόναχοι Ἀντώνιος Κουτσονικόλας, Γαβριὴλ Σταματελάτος καὶ Ἱερεὺς Κων/νος Παπαντωνίου πατὴρ 4 τέκνων. Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸ νικηφόρον προσκλητήριον τῆς νᾶ ἀναφέρει πολλὰ ὀνόματα ἡρώων.

Ὅλος ἰδιαιτέρως ὀφείλομεν νὰ ἐξάσωμεν τὴν ἀξιεπαινον καὶ ἡρωϊκὴν στάσιν τοῦ ἱερομονάχου Πατρὸς Λογγίνου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Λειτουργίας καὶ ἀποῦ ἀντελήφθη τοὺς ἀστυνομικοὺς, μὲ θάρρος καὶ ἡρωϊσμόν ἐξῆλθεν καὶ παρεδόθη, ὑπὸ τὰς γοεράς φωνὰς τῶν ἀνθρώπων. Τιμὴ του καὶ ἔπαινός μας.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑΣ ΨΕΥΔΕΙΣ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Πολλοὶ φῆμαι κυκλοφοροῦν σκοπίμως διὰ νὰ κλονίσουν τὸ ἠθικὸν τῶν ἀγωνιζομένων Ὁρθόδοξων νὰ διασπᾶσιν τὴν ἐνότητα, νὰ κλονίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην. Εἶναι καὶ αὐτὸ μία αἰσχρὰ μέθοδος τῶν ἀντιπάλων μας. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπιδικωμένων ἀποτελεσμάτων συνιστᾶμεν ὅπως εἰς οὐδεμίαν πληροφορίαν νὰ δίδετε πίστιν. Πᾶν ὅτι κυκλοφορεῖ μόνον ὑπενθύ-

νωσ ἀπὸ τὸ Γραφεῖον Τύπου εἶναι ἀκριβὲς καὶ ἀληθές.

ΕΝΩ ΕΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΤΟ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ἐνῶ οἱ παιᾶνες ἀνέκρουον τὸν ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐώρταξε τὸ μεγάλο γεγονός τῆς ἱστορίας του, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ἐκτελοῦντα βαρβάρους κυβερνητικὰς ἀποφάσεις, διέλυον βιαίως τοὺς εἰς τὸν εἰς Ν. Σμύρνην Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Θεοδώρων συγκεντρωθέντας Χριστιανούς. Εἰς δὲ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Μηνᾶ Ἀμφιάλης. συναλαμβάνετο, ὡς ὁ τελευταῖος κακοῦργος, ὁ ἱερούργησας Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Λογγίνος Χατζηστεφάνου, παρ' ὅλους τοὺς γούους καὶ τοὺς θρήνους τῶν Ἐκκλησιασθέντων. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀστυνομικοὶ, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ἐκδελον εὐγένειάν των, εἶχον συνείδησιν τῆς Κυβερνητικῆς αὐτῆς παρωδίας.

Εἶναι θλιβερόν οἱ καυχώμενοι ὡς συνεχιστοὶ τοῦ Ἔργου τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ 1821, νὰ παρουσιάζουν τοιαῦτα συμπτώματα τυραννοφιλίας καὶ δικτατορισμοῦ. Καὶ αὐτὰ τὰ ὅσα τῶν ἡρώων τῆς Ἐλευθερίας δι' ἐνὸς συγκινητικοῦ τριγμοῦ, ἀποδοκιμαζοῦν τοὺς τυράννους καὶ τὰ μέτρα των, καὶ διαβεβαίουν τὸ Πανελλήνιον ὅτι δὲν ἔχουν οὐδεμίαν σχέσιν αἱ ψυχαὶ των μὲ τοὺς νεωτέρους Νέρωνας. Ἀσφαλῶς πρόκειται περὶ κακοτέχνων ἀντιγράφων χωρὶς ἀξίαν!

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ

ΠΡΟΣΕΦΥΓΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Η.Ε.

Κατ' ἐξηκριβωμένας ἐξ Ἀμερικῆς πληροφορίας, οἱ ὁμόφρονες ἀδελφοὶ μας καταγανακτισμένοι μὲ τὰ μέτρα πού λαμβάνονται εἰς τὴν κοιτίδα τῆς Ἐλευθερίας ἐναντίον μας, καὶ ἀφοῦ ἀκάρπως διεμαρτυρήθησαν εἰς τοὺς καφεῦοντας ἀρμοδίους τῆς Πατρίδος μας, προσέφυγον εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων Ἐπιτροπὴν τοῦ Ο. Η. Ε. διαμαρτυρόμενοι ἐντόνως διὰ τοὺς πρωτοφανεῖς αὐτοὺς διωγμούς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΕΤΗΣ

Κατόπιν ἀνιάτου ἀσθενείας ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ ἐκλεκτός καὶ πεφιλημένος ἀδελφὸς Χρῆστος Τσέτης. Ἡ ζωὴ του, ζωὴ αὐτοπαρνήσεως καὶ θυσίας πρὸς χάριν τῶν ἰδανικῶν θρησκειῶν καὶ Πατρίδος.

Ἐφυγε μὲ τὸν θρυλικὸν «Ἀβέρωφ» εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν. Ὅσοι συνάδελφοί του τὸν ἐγνώρισαν δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ τὸν λησμονήσουν. Ἐνας δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ὁ γράφων.

Ἡ καλωσύνη του, ἡ ἀνδρεία του, ἡ ὑπομονὴ του ἡ ἀπέραντος ἀγάπη του πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡ πνευματικὴ του ἐργασία διὰ τῆς ὁποίας κατώρθωσε πολλὰς ψυχὰς νὰ προσελκύσῃ εἰς τὸν Χριστὸν τὸν εἶχον καταστήσει πραγματικὸν στρατιώτην τῆς νοητῆς στρατιᾶς τοῦ Κυρίου.

Ἐξ ἰμόνον διὰ τὸν Χριστὸν ἡ δροσερότης τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς ἐφαίνετο εἰς τὸ πρόσωπόν του. Ἡ πίστις του πρὸς τὴν ἀθανασίαν ἡτο ἀκλόνητος ἐποθεύσε μὲ δὴν τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς «τὰ σκηνώματα τοῦ Κυρίου ὡς ἀγαπητά» καὶ σήμερον τὸ δρεπάνι τοῦ θανάτου τὸν ἐφερεν πρὸς τὴν ζωὴν.

Ἀς ἀναπαύσῃ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν τρυφὴν τοῦ Παραδείσου καὶ ἡ Θεσσαλικὴ γῆ ἃς εἶναι ἐλαφρὰ εἰς τὸ κουρασμένο σῶμα του.

Ἐς μνήμην τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ Χρήστου Τσέτη προσφέρει ὁ κ. Σταῦρος Καραμήτσος εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον «Ἅγιος Γεώργιος» Ταμπεριῶν 100.000.